

ТРЖБА

ОБЩЕСТВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Единъ брой 10 ст.

Излиза 4 пѣти въ мѣсеца.

Абонаментъ 4 лева.

Стари монети (пари),

украшения и пр. антики,
който има и желае да
ги продава, нека се
отнесе до:

редакцията на в. «Тржба»

Плѣвентъ.

БЪЛГАРСКО
Археологическо дружество
Плѣв. клонъ
№ 54
15 май 1909 г.
гр. Плѣвентъ

ВТОРА

Покана

п. г.

Умолявате се да присъствувате на
дружественото ни събрание, което ще
стане на 24 т. м. недѣля въ учили-
щето „Мария Луиза“.

Дневенъ редъ:

1. Годишенъ отчетъ.
2. Възможно ли е по нататъшното
существование на клонъ?
3. Изборъ на ново настоятелство
(ако не се разтури дружеството).

Начало 10½ ч. сутринта.

Отъ настоятелството.

Др-во Съгласие — гр. Библиотека
и Читалище.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 45

21 май 1909 година.

Длъжността раздавачъ на книги въ Би-
блиотека и читалнята е вакантна. Понеже
отъ раздавача се изисква да учи и наредба-
та на нашата Библиотека той сжщевременно
се счита и за ученикъ въ Библиотеката.

Работата на раздавача е точно опредѣлена
въ чл. 8 отъ правилника за служащитѣ, който
членъ всѣки може да прочете при пом. Би-
блиотекаря въ читалнята.

Заплатата е 30 лева мѣсечно, която може
да се даде напълно слѣдъ като раздавача на-
учи сигнатурата и мѣстата на книгитѣ.

Който иска да заематъ тази служба, нека
адресиратъ заявленията си до председателя на
дружеството и да ги подадатъ въ Библиоте-
ката на Библиотекаря.

Заявленията се приематъ до когато насто-
ящото обявление стои въ читалнята и би-
блиотека не снето.

Отъ кандидата се изисква гаранция въ ли-
чно поръчителство отъ двама добри познати
на настоятелството мѣстни и имотни граждани.

Пр-тель на дружест. Д-ръ Спасовъ.

Библиотекарь: П. Ненковъ.

ДРОГЕРИЯ

Л. Константиновъ & Хр. Балабановъ

Плѣвентъ.

Предлага първокачествено кокосово
масло, което напълно замѣнява кравето
масло, свинската масъ и зехтина; ¼ по
силно отъ кравето масло. Французки и
Нѣмски специалитети, химикалии, дроги
фотографически апарати и принадлеж-
ноститѣ имъ.

Английска и Каселска брилянтново —
лъскава скробѣла. Бензинъ за лампи и
пране.

Първокачествени парфюми, сапуни,
пудри и годешни месесери, отъ най-
добритѣ европейски фабрики. Бонбони,
карамели и шоколади Cailler и Suchard.

Експедиция бѣза и точна.

Цѣни износни.

22—52

Плѣвентско Градско Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4262

гр. Плѣвентъ, 16 май 1909 год.

Плѣвентското Град. Общинско Управ-
ление, обявява на интересующитѣ се,
че въ канцеларията му на 25 юний т.
г. ще се произведе публиченъ търгъ
съ тайна конкуренция за отдаване на
наемателъ експлоатирането на Градската
Турско Римска баня, за три години
начиная отъ 1 май 1909 год. до 1 май
1912 год. приблизителната стойностъ на
предприятието възлиза на около 60,000
лева за тритѣ години.

Залогъ за участие въ търга се изис-
ква по 5% върху горната сума.

Офертитѣ ще се приематъ до 3 часа
слѣдъ обѣдъ.

Желающитѣ да взематъ участие въ
търгътъ ще се съобразятъ точно съ
чл. чл. 11 и 49 отъ закона за общест.
предприятия.

Поемнитѣ условия и др. по тържната
прѣписка книжа могатъ да се прѣглед-
ватъ всѣки присъственъ день и часъ
въ канцеларията на кметството.

п. Кметъ: Н. Г. Кънчевъ.

Секретаръ: Хр. Ив. Кънчевъ.

гр. Плѣвентъ, май 1909 г.

По случай екскурзията на нашитѣ
учители до Крайова, ромънскитѣ вѣс-
ници бѣха изпълнени съ хвалебни ста-
тии за България и напредъка ѝ, и за

тоя «малкъ и храбъръ народъ» когото
всички посочватъ за примѣръ въ всѣко
отношение. Ние прѣвеждаме изцѣло у-
водната статия на всѣкидневния крайов-
ски в-къ: «Doljiul» за да се види какво
мнѣние иматъ тия хора — ромънцитѣ —
за насъ, — японцитѣ на близкия из-
токъ де — и се направи слѣдъ това
една прицѣнка съ дѣйствителността.

Робор virtuos — смѣлъ народъ

„Цѣлъ свѣтъ признава мощта, енер-
гията и твърдостта на младия българ-
ски народъ. Всѣкидневно ние виждаме
голѣмата дѣятелностъ, която развиватъ
нашитѣ съсѣди за поставяне на солидна
почва родината си. Ние сме се отна-
сяли всѣкога съ симпатия къмъ тѣх-
нитѣ патриотични движения, а сега дойде
врѣме да имъ се чудимъ и да ги взе-
маме за примѣръ въ много наши на-
чинания.

Въ едно кратко врѣме, българитѣ по-
криха страната си съ полезни инсти-
тутути, употребиха всичкитѣ си заеми у-
мѣло, (к. н. *Вие се сѣщате какъ*) и съ
разумна пестеливостъ, създадоха за стра-
ната си една мощна армия обучена и
добри организирана, построиха си единъ
грамаденъ и модеренъ портъ който
свършиха напълно, построиха два пѣти
пó-дълги желѣзни линии, отколкото Ро-
мъния, (к. н. *Автора на статията има
грѣшка навѣрно той смѣта проекто-же-
лѣзницитѣ за направени и ги съединява
въ едно съ тия послѣднитѣ*), когато нор-
малното бѣ, да построимъ ние два пѣти
повече отъ тѣхъ.

Изобщо въ всички направления на
дѣятелностъ вървятъ съ голѣми крачки,
безъ да обръщатъ голѣмо внимание на
международната политика, въ която да-
доха много повече доказателства на е-
нергия и самостоятелностъ, отколкото
на сервилностъ.

Независимостта и царството прокла-
мираха безъ сътресения, (к. н. *напри-
мѣръ де...*) използвайки и очаквайки
само благоприятенъ политич. моментъ.

Чуждитѣ рапорти и свѣсти уважаватъ
и взематъ подъ внимание и съ благо-
дарностъ. Кавалеризмътъ, който прите-
жаватъ, удвоенъ съ скромностъ и тру-
долюбие е дѣйствително за адмирация
отъ тоя народъ, който е живѣлъ подъ
турския гнѣтъ. Българскитѣ народъ,
въпрѣки тежината на своя вътрѣшенъ
и външенъ животъ, не губи нито единъ
моментъ безъ да не прѣслѣдва своя
националенъ идеалъ.

Трѣбва да се вземе примѣръ отъ тоя
малкъ и храбъръ народъ, примѣръ отъ
патриотизмъ и задруженъ постояненъ
трудъ.

Въ тѣхнитѣ учреждения се работи всѣкидневно и не отдавна, вчера бѣше, получихме брошурата — рапортъ на г-нъ Стоименъ Сарафовъ върху попълване и построяване нови желѣзници и свързването имъ съ интернационалнитѣ.

Вѣрно е, че ние отдавна ратуваме за връзкитѣ въ Балканитѣ, но докато ние споримъ и разсждаваме само, тѣ изпълняватъ, тѣ творятъ.

Българитѣ иматъ една цѣлостна програма за подобрене страната си и ние виждаме, че всѣка година тѣ изпълняватъ една частъ отъ нея. Ние обаче напротивъ, смѣтаме се за свършени и не правимъ нищо. Тѣхната дѣятелностъ се проявява въ дѣло, нашата въ приказки. Българитѣ цѣнятъ отлично стойността на врѣмето, а ние го губимъ и живѣемъ подъ сѣнкитѣ на илюзията.

Не е позоръ да вземешъ примѣръ отъ по-малкитѣ, но е прѣстѣпление да си не отворишъ очитѣ повечко, и не дадешъ на нѣщата вѣрна прицѣнка. Врѣме е да се опомнимъ!

Похвалата, която отправяме къмъ българския народъ, тъкмо въ тоя моментъ, когато *(да не вѣрвашъ! . . .)* имаме между насъ доблестнитѣ учители отъ Плевенъ е, вѣрваме, повече отъ умѣстна и нестѣнно, заслужена.

пр. К. Н. П.

Посѣщение на Ромжния

отъ плевенски учители.

Получихме извѣстие, че 120 ромжнски учители и учителки ще ни върнатъ визитата, която сме имъ направ. маналата година. Събираме се, обмисляме какъ да ги посрѣщнемъ. Всичко ще нагласимъ (нѣма да жалимъ труда си да ядемъ и пиемъ съ тѣхъ), но въпроса е кой ще плаща. Работата отива злѣ, защото ни министерството, ни общината не отпускатъ никакви суми, а оголения грѣбъ на учителня не може да понесе даже единъ слабъ товаръ отъ 4—5 лева. . . . За щастие, въпросътъ се урежда по най-благоприятенъ за насъ начинъ, и ний устройхмѣ на нашитѣ драги гости едно славно посрѣщане: показахмѣ имъ, че — възхитени отъ идеята за сближаване — ний можемъ да се забравимъ до толкова, щото да се настанимъ на трапезата (даже заедно съ женитѣ си) прѣди гоститѣ, и безъ да гледаме имали мѣсто за тѣхъ или за други нѣкого. И посрѣщането излѣзе блѣскаво. Изпратихмѣ ги. Още веднажъ се увѣрихмѣ, че е мого хубаво, много приятно да се събираме на интимни банкети за побратимяване, кога нѣма да плащаме нищо за тѣхъ. За това веднага намислихмѣ да върнимъ визитата на крайовскитѣ учители, направена намъ прѣди 4 години. Тръгнахмѣ. Стигаме въ Калафатъ. Посрѣщатъ ни съ музика и рѣчь, почерпватъ ни съ чаша бира, но ни искатъ да си платимъ за трѣна до Крайова пълна такса. . . . Разочарованието е голѣмо. Чуватъ се възгласи: «ний ги возихмѣ безплатно, а тѣ ни искатъ пълна такса!» и пр. и пр. Минаваме прѣзъ разни гари, кждѣто ни посрѣщатъ съ рѣчи и «Шуми Марица», свирена и пѣна отъ музика и дѣтки хорове. И на

всѣкждѣ се извиняватъ съ това, че нашитѣ ръководители не сж имъ съобщили кога ще минемъ, а тѣ се научили отъ кореспонденти на вѣстници и на бързо се сбрали. На чифлика на краля ни почерпиха освѣтъ съ рѣчь и музика още и съ айрянъ и ни съобщиха, че въ Крайова ни се готви славно посрѣщане, банкети, концерти и пр. пр. Ний не сме злопамятни: ядѣтъ ни почна да минава. И той минѣ съвсѣмъ, когато вкусихмѣ отъ безпрѣдѣлната любезностъ и галантностъ на ромжнската интелигенция: цѣлия градъ, свиканъ съ възвания, ни посрѣща на гарата, трогателни рѣчи се държатъ, тържествено (съ факли, цвѣтни огньове, файтони за дамитѣ) ни отвеждатъ на интимна вечеря, на която виното се лѣе въ изобилие и която струва само нѣколко хдѣяди лева. Отъ тамъ, кѣсно ни завеждатъ на музикално-танцуванна вечеринка, устроена въ наша честъ. Слѣдъ това ни настаняватъ въ пансиони на безплатни квартири. На другия день безплатна закуска, развеждане по училища, музеи и пр. пр. Във военното училище закуска съ шампанско. На обѣдъ банкетъ отъ общинското управление въ чудесния паркъ Бибеску. Слѣдъ това разходка изъ парка; послѣ гимнастически игри на хиподрома; послѣ връщане въ града съ файтони; послѣ балети и танци отъ ученички въ народна носия. Вечерта балетъ отъ учителитѣ и слѣдъ него концертъ въ народния театъръ. На третия день закуска, пакъ развеждане и прощаненъ банкетъ въ педагогическото училище. Слѣдъ това закарване съ файтони до гарата и настаняване безплатно въвъ втора класа. Прѣди трѣгването пакъ рѣчи, пѣсни, музика, хоро, прощално цѣлуване, размѣняване кокардитѣ. Въ Корабия сжщата история: пѣсни, гимнастически игри и танци, банкетъ, безплатни квартири, изпрашане съ пѣсни и рѣчи. . .

Това бѣще приемъ, какъвто ний не можемъ имъ устрой, ако щемъ и задъ врата си да стѣпимъ.

Виното се лѣеше въ изобилие, а заедно съ него и рѣчитѣ. И рѣчи пламенни за братство, за съюзъ между балканскитѣ държави. Тия (отъ двѣтѣ страни), които никога не сж мислили, не сж вѣрвали и даже не сж искали да чуятъ за подобенъ съюзъ, сега дохаждатъ въвъ вѣсторгъ отъ тази идея. Нещастно човѣчество! Нима бѣше потребно да се развеселишъ или завладѣешъ отъ спиртнитѣ пѣри, за да можешъ да познаешъ кое е добро? Отъ върлъ неприятель на всички спиртни питиета азъ бихъ станалъ тѣхенъ най-добъръ приятель, ако нѣкой ме увѣри, че добритѣ мисли, дошли съ неразумното развеселяване, нѣма да отлетятъ заедно съ спиртнитѣ пѣри. Но уви! дѣйствителността ни показва съвсѣмъ друго: «крещимъ, но щомъ изтрѣзнѣмъ, забравяме думи, клѣтви. . .»

Отъ душа и сърдце азъ бихъ желалъ учителитѣ отъ двѣтѣ страни по другъ пѣтъ да дойдатъ до идеята за съюзъ между балканскитѣ държави, който да послужи като стѣпало къмъ общоевропейски и още по-послѣ къмъ общочовѣшки съюзъ. Какъ щастливо ще заживѣятъ хората тогава.

Е. С. А.

Албрехтъ Дюреръ.

(Биографически очеркъ)

Най-великиятъ отъ нѣмскитѣ художници — живописецътъ и гравьоръ, Албрехтъ Дюреръ — се родилъ въ Нюринбергъ (Германия) на 24 май 1471 год. Синъ на единъ венгринецъ златаръ, той отъ най-ранната си възраст се посветилъ на бащиния си занаятъ. Но едвали се минали нѣколко години и малкия Дюреръ проявилъ едно страстно влечение къмъ художеството, за това тринадесетгодишния юноша билъ пратенъ да слѣдва по живописъта при Мартинъ Шемацеръ, а слѣдъ това билъ даденъ за три години при Михаилъ Волепото.

Свършилъ учението си Дюреръ въ 1490 год., въ течение на четири години обиколилъ много нѣмски градове, а повечето отъ това врѣме прѣкаралъ въ тритѣ града: Базелъ, Кольмаро и Страсбургъ; слѣдъ това, извѣстно врѣме прѣкаралъ въ красивата Венеция, слѣдъ което се върналъ въ Нюринбергъ, дѣто се оженилъ за Ангеса Фрей, но билъ крайно нещастенъ съ този бракъ. Отъ 1497 год. се започва неговата трѣскава дѣйностъ въ областта на живописъта и гравьорството (на дърво и мѣдъ). Къмъ този прѣвъ периодъ отъ неговото творчество (до 1505 г.), освѣтъ забѣлжителния портретъ на баща му, работенъ въ галерия офиерици се отнасятъ неговитѣ първи произведения: многото религиозни картини и портрети, а така сжщо и грамаднитѣ му трудове по гравировката.

Въ 1506 г. Дюреръ наново заминалъ за Италия, запозналъ се въ Венеция съ Дж. Беллини и Тициано и нарисувалъ за черквата Св. Вартоломей знаменитата си картина «мжчението на Вартоломей»; купена отъ императора Рудолфъ II, тя била положена въ резиденцията му въ Прага. Тогава славата на Дюрера достигнала апогея си. Великия Рафаелъ смѣнявалъ нѣкои отъ своитѣ произведения съ прочутитѣ му портрети, а сжщо грижливо дирѣлъ рѣдкитѣ Дюренови рисунки. Въ 1507 г. Дюреръ се върналъ въ родината си, и въ втория периодъ на творчеството си, проявилъ едно необикновено разнообразие въ сюжетитѣ на своитѣ картини и гравюри. Императоръ Максимилианъ го призналъ за прѣвъ живописецъ въ Палата си. Карлъ V му отдавалъ рицарско достойнство, бохемскиятъ и венгрински крале се надпрѣваряли съ своитѣ порѣчки и го обсыпвали съ почести, а за да стане по ясно до какъвъ уровеньъ го въздигналъ гения му, показва, че той билъ избранъ за старейшина (почетна длѣжностъ) въ Нюринбергъ. Именно къмъ този периодъ се отнасятъ двѣтѣ му — получили най-голѣма извѣстностъ, картини — първата «Адамъ и Ева», работена прѣзъ 1507 г. въ флоренския дворецъ «Питти», и другата «Разпятието» — прѣзъ 1506 г. въ дрезденската худож. галерия. Дуги бѣлжити творби, въ които великия майсторъ е вдѣхналъ дълбоки мисли и богата фантазия сж таканарѣченитѣ: «животна на Св. Мариа» — гравюра на мѣдъ; но не по-малко величавостъ Дюреръ е вързалъ и въ простото дърво! Така обширната серия гравюри «Страститѣ господни» сж прѣпълнени съ избликъ на чувствата и дълбока замисль.

Домашния му живот не бил разавъ, и това именно е запирало свободния полът на Дюреровата творба, по тази причина въ 1520 г. той се прѣселил въ Нидерландия и отъ това врѣме до смъртта му (6 април 1528 г. въ Нюрнбергъ) се включва третия и послѣдния периодъ отъ неговата дѣятелностъ.

Величието на този труженикъ съзира въ всичкитѣ му произведения. Генія на Дюрера се явява като отражение на тази епоха. Той съединява въ себе си най отвличената мистичностъ отъ любовта си къмъ природата, благородния идеализмъ на италианската школа съ блѣстящия фломандски романтизмъ.

Дюреръ се интересувал и отъ самата теория на изкуството, за което и въ тази областъ не останалъ длъженъ; той написалъ своего рода енциклопедия по изкуството. Този трудъ е издаденъ слѣдъ смъртта му.

Прѣв. А. Георгиевъ.

Чешката музика.

Очеркъ.

Като прѣгледаме отгорѣ всичко онава, което се е извършило въ историята на чешката музика, то непременно ще се натъкнемъ на едно въ виша степенъ интересно явление — на стремлението на виднитѣ музикални дѣатели на Чехия да присъединатъ широкитѣ слоеве на своятъ народъ къмъ музикалната култура. Тая задача сж земали на себеси охотно и университета и хоровитѣ дружества и музикалнитѣ учебни заведения, и само благодарение на това чешкия народъ, е достигналъ до това, което ний можемъ да видимъ днесъ. Музиката въ Чехия е станала достойна на бѣлния и богатия, селянина и аристократа. Тя е задължителна въ народнитѣ училища. Ако английския композиторъ и музикаленъ писателъ, Берней още въ 1770 година го е поразило това, че «не само въ всѣки голѣмъ и малкъ градъ, но даже и въ всѣко село, гдѣто има училище, дѣцата отъ двата пола се учатъ на музика», то, какво може да се каже за наши дни, когато нѣма, почти семейство въ Чехия, гдѣто музиката да не е приета като постояненъ гостъ.

Може смѣло да се каже, че учебнитѣ заведения въ Чехия всѣкога сж прѣпълнени наредени, въ педагогическа смисълъ, твърдѣ сериозно.

За пражската консерватория, тоя центръ на музикалното просвѣщение, излично би било и да се говори, — тая консерватория днесъ играе видна роль въ Еврота. Особенността ѝ е, че въ нея отлично сж поставени инструменталнитѣ и теоритически класове.

Въ областта на практическитѣ искусства Чехия заема почетно мѣсто. Тая страна е разсадникъ на виртуози, нейното оперно дѣло е поставено доволно добрѣ, количеството композиторитѣ се увеличава всѣка година, музикалната литература така сжщо се увеличава скоро.

Народъ, който има добрѣ наредени музикални учебни заведения, нѣколко всевътѣски имена, народъ, който пѣе и играе, както се изразява поета, безъ

различие на «полъ, възраст и състояние», таквъ народъ може смѣло да се назове музикално културенъ народъ. И отъ чехитѣ нищо не отнима правото имъ на това почетно название — «музикално-културенъ народъ».

Театръ и музика

въ чужбина.

На 18 май (31 май новъ стилъ) се изпълниха сто год. отъ смъртта на Иосифъ Хайднъ.

За ознаменуване на тая годишнина въ Виена се устройватъ редъ музикални фестивали и заедно съ туй се свикватъ на трети конгресъ международнитѣ музикални дружества. Праздненството и конгреса ще продължатъ 5 лена отъ 25 до 29 май новъ стилъ.

Ще бждатъ изпълнени преимущественно произведения на Хайднъ.

На конгреса ще се образуватъ слѣднитѣ секции: I — история на музиката, II — фолклоръ, III — теория, естетика и педагогика, IV — библиография, V — църковна музика.

Официаленъ прѣдставителъ отъ Русия на конгреса ще бжде професоръ Л. А. Сакетти, който ще прочете слѣдния докладъ: «За главнитѣ моменти въ историята на свѣтската музика въ Русия».

Въ Лейпцигъ въ сегашно врѣме завършватъ печатането на втората часть отъ операта (музикално-психологически разкази) Вл. И. Ребикова «Бездна» (сюжета на Леонидъ Андреевъ). Автора прѣдполага въ идущия сезонъ да постави операта въ Москва съ съдѣйствието на дружеството «Вечерна съвременна музика».

Петербургската народна консерватория е получила отъ нѣкой си Синцеровъ грамадно събрание на инструменти, оцѣнени за 36000 рубли. Цѣлата колекция се състой отъ 1500 струнни инструменти и нѣколко рояли.

ХРОНИКА.

Екскурзиянти ученици отъ II Софиската гимназия, на чело съ собствена ученическа дѣхова музика, пристигнаха въ града ни на 9 май и се установиха въ клонъ отъ мъжката гимназия. Посѣтиха театра, читалнята и библиотеката на др-во «Съгласие»; музея «Александръ Освободителъ II»; мавзолея и «Скобелевия паркъ». На 10 май слѣдъ обѣдъ заминаха отъ града.

Скакалци се явиха въ мѣстността около чифлика «Климентина», които сж направили голѣми опустошения. За изтрѣбяването имъ одиха войницитѣ отъ двата полка въ града.

Градинско увеселение и забавление устрой на 10 май Поборнико-опѣлченското др-во, съ участие на други спортни дружества въ градската градина.

Прихода отъ това забавление е прѣдначенъ за направа памятникъ на щипченскитѣ височени за падналитѣ опѣлченци на 9-21 августъ 1877 г. при освобождението на България.

На поздравителната телеграма отъ тукашнитѣ учители до кмета на гр. Крайова (Романия) послѣдния е изпратилъ слѣдния като отговоръ:

«Ний Ви благодаримъ за добритѣ чувства изразени чрѣзъ телеграмата. Ний изпълнихме само единъ дългъ убѣдени, че приятелскитѣ чувства на нашитѣ съграждани щебждатъ прѣдани отъ бѣлгарскитѣ учители на бждащитѣ поколения, чийто сърдце и душа тѣ сформируватъ.

Да живѣе бѣлгаро-романското приятелство! Кметъ на Крайова: Чокананъ.

Италианската флота се увеличава. Италианското морско министерство е внесло въ палата искане за асигнование 440 милиона лири за усиление флотата. Правителството е въ намѣрение да построи прѣзъ течение на блискитѣ шестъ години четири брокеносци по типътъ «Dreadnought» и деветъ военни корабѣ малкъ размѣръ.

Посѣтиха града ученицитѣ отъ смѣсената прогимназия въ село Стражица, Търновско, на брой 40 души, заедно съ двама учители и една учителка.

Градинското увеселение, което дружество «Съгласие» устрой на 17 май вечерта, бѣше съвършено слабо посѣтено. Кой сж причинитѣ на тази индиферентностъ на гражданитъ къмъ това, за сега не можемъ да знаемъ. Дружеството отъ това увеселение вмѣсто полза доби загуба.

Абитуриентитѣ отъ мъжката гимназия сж разпуснати за матуритетни изпити. Тая година ще се издаде и първия годишникъ на гимназията, въ който ще има и исторически бѣлѣжки за гр. Плѣвенъ.

Г-нъ Пеко Д. Бубовъ, нашъ съгражданинъ, учителъ въ Земледѣлското училище край гр. Русе, е назначенъ за I подначалникъ въ министерството на Търговията и Земледѣлието. Честитимъ на Г-на Бубова високия постъ.

Поправка на обявление № 2543 публикувано въ в. «Трѣба» бр. 20 да се чете: на Никола Илияшовъ отъ с. Згаливецъ, вмѣсто село Опанецъ, понеже е допустната печатна грѣшка.

Археологическа находка въ развалинитѣ на Помпей—Италия. Тия дни въ развалинитѣ на Помпей се натъкнали на една намѣрка, която прѣдставлява грамаденъ интересъ въ художественно отношение. Подъ пепелта открили прѣкрасно запазена съ фрески украсена вила. Вжтрѣ били намѣрени цѣлъ редъ скулптури гръцки и римски, богата обстановка, цѣлни прѣдмети, вази отъ различенъ стилъ, кутии съ златни и сребърни монети. Въ избитѣ намѣрили грамадни амфори, въ триклиниума — маси, приготвени съ 30 прибора.

Срѣбърнитѣ издѣлия принадлежатъ къмъ най-хубавитѣ произведения отъ този родъ на римската епоха. Мѣстото, което раскопаватъ щателно се пази.

Много отъ колоѣздачитѣ се оплакватъ че бившето кметство било разпорѣдило щото колоѣздачитѣ, които отиватъ за гарата да минаватъ изъ шосето а не по една отъ алеитѣ който сж успорѣдно съ шосето. Сегашното кметство слѣдва сжщето. Защо е туй ограничение, когато аллеитѣ сж двѣ и едната да остане за колоѣздачитѣ, а другата пѣшеходитѣ а шосето което и тѣй е непроходимо отъ кола и файтони да остане само за файтонитѣ. Вѣрваме че кметството ще обърне внимание на туй.

Плѣвенски клонъ на Бѣлгар. Археолог. др-во.

Цѣлната индиферентностъ на дружественнитѣ членове отъ Плѣвенъ прави трудно или дори невъзможно по нататѣшното съществуване на Плѣвенския клонъ.

Настоятелството на дружествения клонъ въ засѣдаието си отъ 5 май т. г. рѣши да постави въ дневния редъ на отложеното за 24 т. м. годишно събрание и въпрса: *Възможно ли е понататѣшното съществуване на Плѣвенския клонъ и ако се рѣши разтурянето му, то кому да се повѣрятъ имуществата* (една археологическа сбирка и около хиляда (1000) лева въ наличностъ.) *на тоя дружественъ клонъ?*

Въ обсъждането на въпроса ще могатъ да взематъ участие и нечленове, а рѣшението ще зависи отъ присѣтствующитѣ дѣйствителни членове.

Отъ настоятелството.

(Б. Р.) И другъ пжтъ сме хроникери индиферентността на Плѣвенската интелигенция къмъ всѣкакви културни начинания.

Днесъ идемъ да подчертаемъ сжщата. Археологическото дружество въ града ни трѣбваше да има «годишното» си събрание и прѣдставете си, явяватъ се «двама» души! По списъкъ има около 20 члена. Та нима само двама имаха свободно врѣме? Ще кажемъ, не «свободно» врѣме е липсвало на другитѣ, а — воля.

«Интелигенция» въ Плѣвентъ има много, ала кой да се занимава съ сухи въпроси!

Другитѣ градове иматъ «писана» история, а нашия — и той ще има; ще ни, я спустнатъ отъ горѣ.

Често обичаме да слушаме похвали за напредъка, развитието на града Плѣвентъ. Да споримъ съ нѣкой не Плѣвенци за минало величие, за много работи.—обичаме, а какво ний Плѣвенци сме направили за историята на Плѣвентъ? Нищо! Града е заобиколенъ съ стари неизслѣдвани крѣпости остали отъ незапомнено врѣме. Кой ги е правилъ, било ли е населено по рано това мѣсто гдѣто днесъ се красятъ величествени паметници на близко минало; кои хора по-рано сж обитавали това мѣсто, никой, ама никой не знае и никой не смѣе да помисли за издирване на старинитѣ, които биха ни отворили страницата на историята за основата на Плѣвентъ.

Казано е «народъ безъ история е некултуренъ». Разбира, се, че и градъ безъ такава, би трѣбвало, да се нарече некултуренъ. А Плѣвентъ има най-голяма възможностъ да узнае своето отдалнашно битие, минало. За тая цѣль не е потрѣбно, Богъ знае що, участие на цѣлия градъ. Въ издирване старинитѣ, паметникитѣ на отдалнашно минало има особенъ родъ организации, които се нагърбватъ съ това. Цѣльта на археологическитѣ дружества е именно тая. Въ града е основано подобно прѣди нѣколко години, но почти нищо не може да направи. Защо? Много просто. Защото отъ 20 записани членове, на «годишното» събрание се явяватъ «двама». А това тъй ли трѣбва да бжде? Всички ще кажатъ, разбира се, че не. Е, добръ за 24 май т. г. недѣля въ 10 часа прѣдъ обѣдъ въ училището «Мария-Луиза» се назначава **второ годишно събрание**, на Археологическото дружество-Плѣвенски клонъ. Могатъ и трѣбва да присѣствуватъ и нечленове на дружеството, та ако намѣратъ за добръ да станатъ и тѣ членове на сжщото.

Книжнина.

Получиха се въ редакцията:

- сп. «Поща, Телеграфъ, Телефонъ» Плѣвентъ. Год. I кн. III.
- ✓ сп. «Свѣтулка». — Плѣвентъ. Год. VI кн. V.
- ✓ в. «19 февр.» — Плѣвентъ. Год. I бр. 5, 6, 7.
- в. «Дом. гласъ». — Ст. Загора. Год. I бр. 8.
- ✓ в. «Желѣзничаръ». Плѣвентъ. Год. IV бр. 22.
- в. «Защитникъ» — Добричъ. Год. I бр. 14, 15.
- ✓ в. «Истина» — Плѣвентъ. Год. II бр. 12, 13.
- в. «Келнерски гласъ». — Варна. Год. II бр. 5.
- в. «Край» — Анхило. Год. IV бр. 177—1791.
- в. «Куриеръ» — Балчикъ. Год. VII бр. 14, 15.
- в. «Нова борба» — Сливентъ. Год. I бр. 33, 34.
- в. «Ново врѣме» — Станимжа. Год. I бр. 28, 29.
- в. «Н. вѣкъ» — София. Год. XI бр. 1449—1455.
- в. «Общественъ гласъ» — Шуменъ. Год. III бр. 91, 20, 21.
- в. «Правда» — Нова Загора. Год. I бр. 4.
- в. «Правда» — Търново. Год. I бр. 23, 24, 25.
- в. «Пробуждане» — Сливентъ. Год. I бр. 7, 8.
- в. «Радикалъ» — Сливентъ. Год. II бр. 66, 67, 68.
- в. «Сговоръ» — Кюстенд. Год. I бр. 13, 14, 15.
- в. «Селски гласъ» — Хасково. Год. I бр. 23.
- в. «Скорпионъ» — Видинъ. Год. I бр. 30, 31.
- в. «Стремление» — Ловечъ. Год. VII бр. 7, 8.
- в. «Струя» — Разградъ. Год. I бр. 7, 8.
- в. «Татаръ Пазарджикъ» — Т. Пазарджикъ. Год. I бр. 16, 17, 18, 19.
- в. «Тѣрг. фаръ» — Варна. Год. I бр. 38—42.
- в. «Черноморска поща» — Бургазъ. Година I бр. 29, 30, и 31.
- в. «Южно ехо». Сливентъ. Год. II бр. 16 и 1-14.

Прѣдизвиканъ отговоръ.

До Господина редактора на вѣстникъ „Трѣба“.

Тукъ.

Молимъ Ви, господ. редакторе, дайте мѣсто въ единъ отъ най-близкитѣ броеве на почитаемия Ви вѣстникъ на слѣдующитѣ ни нѣколко реда.

Въ брой 6-ий страница 2-ра на в. «19 февруарий» подъ надсловъ *много граждани* се оплакватъ че общин. управление не упражнявало абсолютно никакъвъ контролъ върху продавачитѣ на прѣсно млѣко въ града, всѣдствие на което, тѣзи послѣднитѣ, продавали млѣкото наполовина съ вода.

Понеже ний сме натоварени отъ кметството съ тѣзи контрола, то горѣцитираната набрѣжностъ истѣкната отъ в. „19 февруарий“ по право визира насъ — Санитар. Пристави въ бездейностъ. Ето защо, счетохме за нужно да дадемъ слѣднитѣ обяснения: Почитаемата редакция на в. „19 февруарий“ трѣбваше прѣдварително да си направи малко повече трудъ и провѣри въ кметството дѣто ще намѣри съставени отъ насъ съ десетки актове противъ недобросѣвѣстнитѣ млѣкари и че най-малко 2 пѣти седмично се произвѣжда на всички млѣкари внезапна ревизия. Колкото се отнася до прѣдлаганата рационална мѣрка отъ редакцията на «в. 19 февруарий» какъ да става контролата на млѣкото, имаме да му заявимъ, че този модусъ, кметството чрѣзъ насъ — Сан. Пристави, е прилагало и прилага много отлавна («можеби още прѣди явяването на бѣлъ свѣтъ в. «19 февруарий») но и тя не е въ състояние да отклони недобросѣвѣсността на нашитѣ млѣкари, тъй като отъ контролнитѣ млѣкарски пунктове на всѣкаде до края на града се намиратъ съ десетки чушми, отъ които могатъ да си наливатъ млѣкаритѣ вода колкото искатъ. Общинското управление не може да постави при всѣка чушма и пазачъ, който да пази да не се налива вода.

Въ заключение имаме да заявимъ, че общинското управление, много отдална е съзнало нуждата отъ по ефикасна и стѣрѣмненна контрола, върху продавачитѣ на млѣко и за което е наредило вече, да въведе мѣрка, която напълно да гарантира гражданитѣ, че ще иматъ чисто млѣко, а тѣзи мѣрка се състои въ пломбиране всѣка сутринъ млѣкарскитѣ съдове на опрѣдѣленитѣ пунктове, отъ общинскитѣ Санитарни власти и отъ която, увѣрени сме че редакторитѣ на «19 февруарий» ще останатъ доволни.

гр. Плѣвентъ, 6/V 1909 год.

Съ отлично къмъ Васъ почитание:
Сан. Пристави.

Вѣсти за всѣкакво

Въ Тула (Русия) единъ въспитаникъ отъ реалното училище растроенъ отъ свиренето на Янъ Кубеликъ е свѣршилъ живота си съ самоубиство. На Кубеликъ този фактъ е произвелъ потрѣсающе впечатление. Знаменитиятъ цигуларъ помолилъ да положатъ отъ негово име вѣнецъ върху гроба на младежа съ надписъ „отъ Яна Кубелика“.

Плѣвентъ печатница Т. Хр. Бърдаровъ.

Въздушни пѣтешествия въ Германия. Франкфуртското аеронавигическо дружество, което устрой миналата година голѣмо изложение на въздухоплавателни апарати, възнамѣрява да съедини главнитѣ градове на Германия посрѣдствомъ въздушни кораби. Първи станции за тия кораби ще бждатъ устроени въ Берлинъ, Мюнхенъ и Страсбургъ. За устройството имъ ще се изразходватъ 300,000 марки.

Обявления отъ Сждебнитѣ Пристави.

№ 3537

Извѣстявамъ, че отъ 26 май до 27 юний т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще продавамъ на публиченъ тѣргъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвентъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ землището на село Ставовица а именно;

1) Нива отъ 9 дек. 8 ара въ мѣстността «Хайдушки пѣтъ» оцѣнена за 490 лева.

Горния имотъ принадлежи на покойния Лило Лаконъ отъ с. Ставовица продава се отъ настояницата Пена Лилова отъ с. Ставовица съгласно постановлението на II Плѣв. Мировий Сждия отъ 6 февруарий 1909 год. по настояническото дѣло № 5/904 год.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглежданието книгата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвентъ, 19/V 1909 г.

Дѣло № 297/909 год.

III Сждеб. Приставъ: **Ан. Апостоловъ.**

№ 3536

Извѣстявамъ, че отъ 26 май до 27 юний т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще продавамъ на публиченъ тѣргъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвентъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ землището на с. Крушовица, а именно;

Нива въ мѣстността «Горно Джбнишко» 10 отъ 10 дек. 7 ара оцѣнена за 288 л. 90 ст.

Горний имотъ принадлежи на Цоно Ивановъ отъ с. Крушовица незаложенъ продава се по взысканието на Гена Вилова отъ с. Крушовица за 191 л. 55 ст., лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 2843 издаденъ отъ I Плѣв. Мировий Сждия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглежданието книгата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвентъ 19 Май 1909 год.

Дѣло № 533/907 год.

III Сждеб. Приставъ: **Ан. Апостоловъ**

№ 3539

Извѣстявамъ, че отъ 26 май до 27 юний т. г. до 5 ч. слѣдъ пладне ще се продаватъ на публиченъ тѣргъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвентъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ землището на с. Писарово, а именно:

1) Нива мѣстността «Плуговинитѣ» отъ 4 декара 2 ара оцѣн. за 180 л. 90 ст. 2) Нива мѣстността «Крайце» отъ 6 дек. 3 ара оцѣнена за 340 л. 20 ст. 3) Ливада мѣстността «Тулово» отъ 1 декара 6 ара оцѣнена за 43 лева и 20 ст.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на покойния Василъ Трифоновъ отъ с. Писарово не сж заложени продаватъ се по взысканието на Стоянъ Славчовъ & С-ие отъ гр. Плѣвентъ за 401 л. 50 ст. лихвитѣ и разноснитѣ по изпълнителния листъ № 2652 издаденъ отъ II Плѣв. Мировий Сждия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Разглежданието книгата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плѣвентъ, 19/V 1909 г.

Дѣло № 1221/908 год.

III Сждеб. Приставъ: **Ан. Апостоловъ.**